

Mars April Maj 2016

Svenska kyrkan i Södermøre

Svenska kyrkan

SÖDERMÖRE PASTORAT

Fasta tag

Jag var på kurs för ledare i Svenska kyrkan. Vid ett tillfälle var uppgiften för oss deltagare att berätta om en händelse eller en period i livet som varit avgörande för min förankring i tron, eller påverkat ett livsval på avgörande sätt. Det var fantastiska och mäktiga berättelser som gavs. Så mycket rikedom, livserfarenhet och mod det finns i människor.

På kvällen summerade jag dagen för mig själv, som jag ofta gör i en aftonbön. Det som slog mig (och först då) var att det som varit avgörande perioder eller händelser i de flesta personers berättelser var inte de fantastiska under och mirakel man kunnat förvänta sig. Tvärtom var det ofta djupa svårigheter och utlämnade situationer som var utgångspunkten. I tider när livet varit grymt i form av svek, sjukdom depression eller sorg framstod Guds nåd och närvaro som starkast. Det stora var inte den jublande glädjen när allt kunde lämnas bakom sig. (Ofta var det inte ens möjligt att lämna det som varit). Det stora som återgavs var att Gud inte var borta i den svåra tiden. Han var kvar och höll fast när allt annat tycktes brista eller svika.

För mig blir det en reflektion i fastetid. Den Gud som uppenbarar sig i Jesus Kristus är inte en Gud som lovat oss det som reklamvärlden ständigt lovar oss: Större, bättre, lyckligare och mer bekymmerslös. Han har aldrig sagt at livet var enkelt och lätt. Tvärtom säger han att det är lärjungen nog om det går honom som hans mästare. Och vad kan locka oss i löften om svårigheter, förföljelse eller att vara udda i en samhällsgemenskap. Kristna är ju den mest förföljda gruppen i vår värld idag.

Nej det han lovar oss är att alltid vara med oss, var dag intill tidens slut. Och det var detta som var så stort för de som delade sin livserfarenhet med oss. Jesus var kvar mitt det som tycktes vara omöjligt att stå ut med. Han har lovat att dela våra bördor.

Stilla veckan visar att Jesus inte drar sig undan det omänskligt svåra. Inte ens när ångesten blev honom övermäktig i Getsemane svek han. Och han sviker inte när Du eller jag är utlämnade i stunder som är omänskligt svåra.

Hur är det då med oss. Vi vill gärna hitta snabba lösningar och genvägar till de goda stunderna. Men det finns ingen väg till uppståndelsen utom genom Golgata. Det finns inget sätt att hantera svek, övergivenhet och utlämnande utan smärta. Det är kärlekens pris. När Någon/Något är dyrbart för oss kostar det sårbarhet. Utan sårbarhet, är det omöjligt att ta in någon i mitt eget liv, eller ge mig själv till någon. Den som inte är sårbar är likgiltig.

Påsk och stilla veckan handlar om det fasta tag som Jesus vill ta om din hand, för att vara med dig längst ned i mörkret och svårigheten, för att kunna följa dig till uppståndelsens dag då det blir uppenbart att livet besekrat döden.

Starka berättelser visade att utan Golgata finns ingen uppståndelse. De visade att det var samma Jesus Kristus både på Golgata och påskdagen. Han höll handen fast. / Lars Graaf

Kalmars ekumeniska körhelg i Karlslunda

I januari stod Karlslunda kyrka värd för ett stort årligt återkommande evenemang, nämligen den ekumeniska körhelgen, ett samarbete mellan Kalmars Ekumeniska råd, Ekumeniska körkommittén, Bilda och Sensus studieförbund samt Karlslunda-Mortorps församling.

Vad handlar detta om? Jo, som en del i den internationella Böneveckan för kristen enhet som firas varje år i januari samtidigt i 75 länder, samlas körsångare från alla möjliga kristna församlingar för att tillsammans lovsjunga och uppleva glädje och inspiration!

I vår trakt är det Kalmar kommun och Ölands alla kristna samfund som inbjuds, och inte bara körsångare, utan vem som helst kan vara med vid detta tillfälle och sjunga.

Det har arrangerats i 30 år i Kalmartrakten, med undantag från förra året, 2015, då det av olika anledningar inte blev av. Men i år ville man tänka nytt, och inte bara hålla sig i Kalmars direkta närhet, t.ex. var det de två senaste gångerna i den nybyggda Lorensbergskyrkan (Pingstkyrkan i Kalmar), utan man ville gå lite längre ut i kommunen, och valet föll på Karlslunda kyrka.

Eftersom körerna vanligtvis har bestått av upp till 150 körsångare var vi lite oroliga om alla skulle få plats i koret, plus kompbandet. Vi var beredda att ha två omgångar efter varandra

samma kväll om väldigt många ville vara med. Men det visade sig att antalet sångare blev "bara" 92 st. och vi fick alla plats, med god vilja och praktiskt tänkande vaktmästare!

Årets körledare var inbjudna från Göteborg – Urban Ringbäck och hans fru Carina – Urban är ett känt namn för oss som arbetar med kyrkomusik, han har komponerat massor med sånger och musikaler. Som pastor och föreståndare i Smyrnakyrkan i Göteborg får han utlopp för sina förmågor som förkunnare, låtskrivare och musiker!

Jag tror att alla verkligen kände Urban och Carinas engagemang och naturlighet, det var från början till slut (fredag kväll – lördag kväll) en härlig avslappnad stämning. Relativt enkla och medryckande sånger som Urban själv hade skrivit, vi fick helproffsigt komp till av ett gäng killar från Lorensbergskyrkan/ Vasakyrkan i Kalmar, och Niclas Åhman spelade flöjt och sjöng solo. Många präster från olika kyrkor var närvarande vid den stora sånghögtiden på lördagskvällen, som samlade 254 personer.

En heldag med nästan 100 deltagare kräver ju också "lekamlig spis" och som tur hade vi fått hjälp med mat- och kaffeserveringen under hela dagen, av Carina och Inger, riktiga proffs! Ett stort tack till alla frivilliga medhjälpare och glada körsångare som förgyllde dagen!

/ Kerstin Karlsson, kantor

Carina och Urban Ringbäck, ledare under ekumeniska körhelgen med intensiva sångrepetitioner under lördagen.

Diakoni

Vi hämtar ordet från grekiskan och menar tjänst. Tjänst för andra och för varandra som en naturlig följd av en kristen trosgemenskap.

”Inte jag utan Gud i mig” kan vi säga. Ett sätt att förhålla sig och som är förankrat i vårt ord och i vår nattvard.

- ett kyrkligt socialt arbete skulle någon kalla det
- den praktiska sidan av kyrkans undervisning
- vård och omsorg sprungna ur kristna värderingar
- det arbete som diakonen utför

I vårt pastorat uttrycks diakoni på skilda vis.

- i gudstjänsten
- arbete för barn och ungdom
- café
- olika pensionärskretsar
- syföreningar
- musik- och lunchgemenskap
- diakonigrupper
- sorgegrupper
- resurs på äldreboende
- promenadgrupp

Ibland är diakonin riktad på ett särskilt sätt genom

- hembesök
- samtal
- själavård
- förbön

Ansvar för vuxen- och äldrediakoni i Södermøre:

Lisbeth Westergren

0480-77 04 02, lisbeth.westergren@svenskakyrkan.se

Pilgrimsverksamhet

Vårt Pilgrimsliv i Södermøre pastorat är knutet till en led som passerar fyra kyrkor, Hagby, Voxtorp, Arby och Mortorps kyrka. I deras geografiska upptagnings område ligger en av Sveriges äldre pilgrims- och vandringsleder.

Denna gamla vandrings- och pilgrimsled tar dig från de gamla hamnarna vid Östersjön till offer- och marknadsplatser i Växjö, Vadstena och Skara.

Nämnas här skall pilgrimsleden mellan Nidarosdomen i Thronheim - Jakobs gravkyrka i Santiago de compostella eller till Petruskyrkan i Rom, kanske rent av till grav och uppståndelsekyrkan i Jerusalem. Platser som vid Sveriges bildande var mycket betydelsefulla för vårt område i Södermøre.

Östra Sigfridsleden är drygt 30 km lång.

Denna Pilgrims-/ vandringsled kan med fördel delas upp på flera vandringstillfällen med olika start och mål. I broschyr eller på informationstavla finns de historiska platser man vandrar förbi utmärkta och beskrivna.

För guidning av Östra S:t Sigfrids pilgrimsled, beställning av broschyrer och mer information, kontakta expeditionen.

Kyrka och Samhälle

Rubriken är det tema, under vilket vi återkommande har föreläsningar som ger inblick i samhällsgemenskapen i stort. Under hösten hade vi två föreläsningar om föräldraskap. Båda uppskattade och mycket givande.

Det var dels Alf B Svensson, som bl a skrivit flera lättlästa och handfasta böcker om relationer i familjen. Hans böcker Våga vara förälder och Håll kärleken levande är mycket givande att läsa och reflektera över. Vi hade också ett givande besök av Elisabeth Sandlund, med erfarenheter av dottern med funktionshinder enligt Downs syndrom.

I januari föreläste Mats Trondman, från Linneuniversitetet om ungas identitetskapande. Med många skratt, väckte han reflektioner om hur tider och roller har förändrats över tiden. Men pekade också på hur många grundläggande behov står kvar. Föreläsningen gav oss insikt i vikten att vara lyssnande och medvetna om att ungdomstiden idag är annorlunda än för 40-50 år sedan. Men en minst lika stor insikt var att vi fortfarande behöver vara de stabila som barn och ungdomar kan luta sig mot när de prövar sina egna förmågor.

Håll utkik efter rubriken. Fler utblickar kommer!

Askgravplats

Södermöre pastorat har planerat att anlägga en askgravplats inom urnlundens område under 2016. För vårt pastorat är det ett nytt gravskick som flera har efterfrågat. Information angående detta finns nu på webbsidan.

Aktiviteter i vårt pastorat

Hemsida

www.sodermore.se

Följ oss också på Facebook!

Södermöre Pastorat
Svenska kyrkan i Ljungbyholm
S:t Olofs kyrka i Trekanten
Kyrkans öppna förskola Södermöre

Äldreциkel

Startar 25 februari. Vi träffas varannan måndag udda veckor kl. 13:00 i Sockenstugan till andakt, fika och samtal om en skönlitterär bok. Ingen anmälan krävs.

Promenera tillsammans

Varje onsdag kl. 10:00 promenerar vi tillsammans med start från Sockenstugan i Ljungbyholm. Efteråt är det fika. Om man vill kan man vara med på morgonbön i Sockenstugan kl 09:45.

Internationellt på hemmaplan

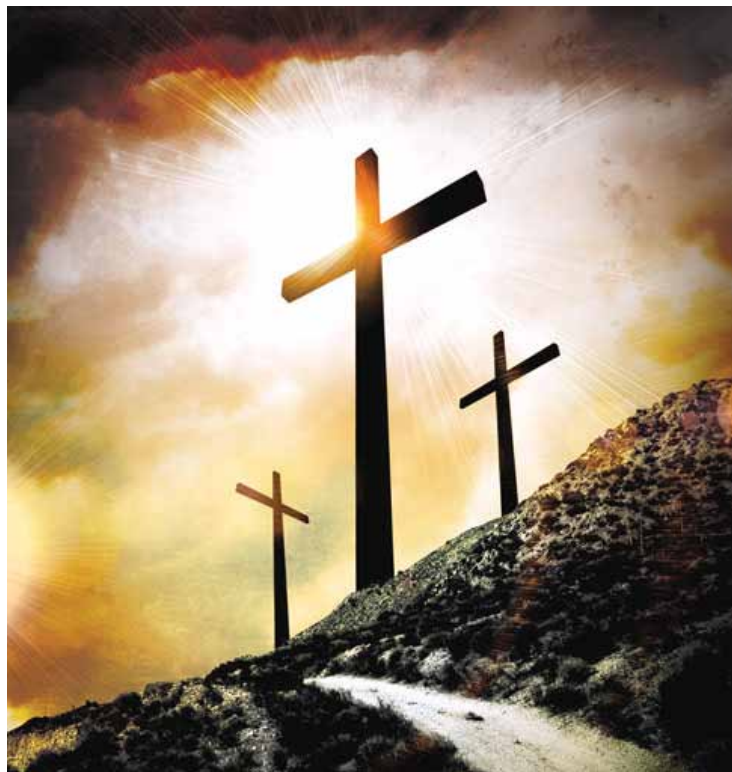
Internationella kontakter finns nu i vår närhet. Kolbodabaden är idag en asylförläggning med ca 130 boende i alla åldrar. Vi bedriver ett enkelt språk-café torsdagkvällar kl 18-20.

Här möter vi människor bakom statistikuppgifter, bygger nätverk och tränar språk. Genom vår närvaro ger vi hopp i utsatta situationer, lär oss om varandra och av varandra.

För dig som vill engagera dig kontakta Emmerly Hidling.
0480-77 04 41, emmerly.hidling@svenskakyrkan.se

PÅSK I SÖDERMÖRE

Torsdag 24 mar Skärtorsdagen	08:45	Morgonbön Jakob Fotland Axén	S:t Olofs kyrka	Söndag 27 mar Påskdagen	16:00	Högmässa Jan Haglund Mortorpskören	Mortorps kyrka
	19:00	Skärtorsdagsmässa Emmerly Hidling, Kören Con Spirito Skjuts Ann-Marie Petersson Tel: 0480-30978	Ljungby kyrka		Måndag 28 mar Annandag påsk	10:00	Pilgrimsvandring Sammanlyst Jan Haglund, Ove Carlsson Pilgrimsmässa i Mortorp, förflyttning med buss och/eller vandring genom skogen till S:t Sigfrids Källa. Se särskild annons. Uppe vid källdalens stugby serveras sopplunch och slutligen c:a kl 14 bekännelsegudstjänst vid dopkällan.
	19:00	Skärtorsdagsmässa Jakob Fotland Axén Kören Vi tar ton	S:t Olofs kyrka				
	19:00	Skärtorsdagsmässa Ove Carlsson	Voxtorps kyrka				
	17:00	Skärtorsdagsmässa Jan Haglund	Karlslunda kyrka				
Fredag 25 mar Långfredagen	11:00	Långfredagsgudstjänst Jakob Fotland Axén Korsvandring för alla åldrar	S:t Olofs kyrka				
	11:00	Långfredagsgudstjänst Jan Haglund Mortorpskören	Mortorps kyrka				
	15:00	Långfredagsgudstjänst Ove Carlsson, kör Skjuts från Ljungbyholm	Halltorps kyrka				
	15:00	Långfredagsgudstjänst Jan Haglund	Karlslunda kyrka				
	17:00	Långfredagsgudstjänst Jakob Fotland Axén	Arby kyrka				
Söndag 27 mar Påskdagen	08:00	Temagudstjänst Emmerly Hidling Ljungbykören Påskotta med påskfrukost	Ljungby kyrka				
	10:00	Högmässa Ove Carlsson Fantastiska kören	Arby kyrka				
	11:00	Högmässa Jakob Fotland Axén Kören Con Spirito	S:t Olofs kyrka				
	11:00	Högmässogudstjänst Jan Haglund Karlslunda kyrkokör	Karlslunda kyrka				
	14:00	Påskdagsgudstjänst Ove Carlsson, kaffe	Möregården				

Ljusundret i Jerusalem vid påsk

I Jerusalem finns en kyrka med särskild anknytning till det kristna påskfirandet. Det är Heliga gravens kyrka som ligger i den kristna delen av Jerusalem just på den plats där Jesu död och uppståndelse sägs ha ägt rum.

Bild 1 - Ingången till Heliga gravens kyrka i Jerusalem.

Både platsen där Jesus dog på korset och graven där Jesus uppstod från de döda ryms innanför kyrkans väggar. Över denna grav finns ett mindre kapell (se bild 3) som är inneslutet i den stora kyrkan. Varje år inträffar där ett under som är mycket känt bland ortodoxa kristna i de östliga kyrkorna, men ganska okänt bland katoliker och protestanter. En del av förklaringen kan vara att vi kristna i väst inte firar påsk samtidigt som de ortodoxa och därför inte uppmärksammar detta mirakel. Deras påskfirande utgår från den julianska kalendern medan vårt bygger på den gregorianska kalendern. Om du inte hört talas om detta mirakel tidigare är du alltså inte ensam, men genom dessa rader ska jag nu berätta i stora drag vad det handlar om.

Undret innebär i korthet att en oförklarlig och himmelsk eld kommer och antänder vaxljus och oljelampor på ett mystiskt sätt utan någon mänsklig medverkan inne i det lilla gravkapellet där Jesu döda kropp sägs ha legat. Genom detta mirakel bekräftas hur Gud har all makt, att Jesus Kristus verkligen har uppstått och att mörkret i världen måste vika för närvaron av det sanna ljuset från Gud. Det påminner också om Guds trofasthet genom att undret sker på nytt och på nytt varje år. Varje påskafton har detta mirakel skett på ungefär samma sätt ända sedan 800-talet, vilket finns belagd i olika källskrifter

från den tiden (även icke-kristna källor berättar om undret från denna tid och framåt). Andra hävdar att undrets historia sträcker sig ännu längre tillbaka i tiden, ja ända till 300-talet. Ett argument för det är att undret beskrivs i den spanska adelsdamen Etherias reseskildring av sin vallfärd till det heliga landet år 388. I den skildras hur ljus hämtades inne i gravkapellet av biskopen och att den heliga ljuslågan sedan spreds vidare till de troende som samlats för påskfirandet. Så går det till även i vår tid när man samlas för att uppleva det här undret. Pilgrimer från många länder i världen samlas för att bevittna det som sker och man köar i timtal för att få plats inne i kyrkan. Den grekisk-ortodoxe patriarken i Jerusalem är i händelsernas centrum. Denne avkläds i middagstid på påskafton sina liturgiska plagg och går in i gravkapellet endast införd en vit dräkt. Väl inne i den inre kammaren faller denne i vördnad på knä och ber vissa böner, innan han i tystnad börjar vänta på att själva undret sker. Ofta sker det nästan omedelbart efter hans bön och då ser han med egna ögon hur ett blåaktigt ljus med inslag av rött på ett oförklarligt sätt uppstår vid stenplattan där Jesu kropp låg och sedan samlas i en mystisk ljuspelare ur vilken patriarken tänder sina två medhavda ljus.¹ Detta ljus tar han sedan med sig ut i det större kyrkorummet där alla troende får del av det genom att elden sprids till deras handljus. Ibland har det även hänt att de ljus som dessa människor hållit och släckta oljelampor i den större kyrkan spontant har tänts mirakulöst utan att lågan förmedlats från den inre gravkammaren av patriarken. Många människor har upplevt och sett hur det mystiska blåroda ljuset kommit till dem ändå inne i kyrkan, medan andra

Bild 2 - Kvinna rör vid den heliga elden utan att bli skadad och bränd.

Ljusundret i Jerusalem vid påsk forts..

har sett andra ljusfenomen ovanför kupolen till Heliga Gravens kyrka. Och eftersom ljuset är gudomligt och heligt blir de som rör vid det inte brända, vilket många fått uppleva (se bild 2).

Är det då detta inte ren bluff? Låter detta inte som rent påhitt och osanna skrönor? Så tänker kanske någon. Sådana här saker strider ju mot alla naturlagar och borde kunna förklaras med att patriarken kanske gömt en tändare innanför den vita dräkten eller att någon annan lagt tändstickor inne i gravkapellet i förväg. Till detta kan först sägas att kristna inte förnekar naturlagar. Under förutsätter att det finns sådana, ty utan dem vore det inte meningsfullt att tala om under. Det är även så att kapellet kontrolleras innan av opartiska israeliska ämbetsmän, som inte är kristna, för att se så att inget ljus brinner i den inre gravkammaren och att inget är gömt därinne. De förseglar sedan ingången med vax. Längre tillbaks under den turkiska tiden var det turkiska ämbetsmän som hade denna uppgift. Syftet var då som nu att kunna bemöta anklagelser om fusk och bedrägeri. Det verkar också aningen osannolikt att inte någon lyckats avslöja denna händelse som ett fusk och påhitt under alla de århundraden som det skett om det varit det. Dessutom tänds alltså ljus ute i den stora kyrkan spontant utan mänsklig medverkan nästan samtidigt som undret i den inre gravkammaren. Den kritik som riktats mot ljusundret av olika skeptiker, t.ex att det rör sig om en medveten bluff med vit fosfor, är inte helt övertygande. Hur förklaras i så fall de ljus som antänds utanför gravkammaren eller att ljuslågorna inte orsakar brännskador? Men att övertyga alla människor om undrets äkthet är troligen omöjligt. Den som på förhand bestämt sig för att det inte kan vara sant och äkta låter sig nog inte övertygas så lätt. Kanske måste vissa få uppleva det för att kunna tro på det. Ungefär som aposteln Tomas inte kunde tro på Jesu uppståndelse om han inte själv personligen fick se och möta honom. Metropolitens Basileios yttrade för några år sedan följande tänkvärda ord: "–Jag har varit i Jerusalem sedan 1939, då jag kom hit som femtonåring. I alla år har jag varit med vid ljusunderceremonin, och jag har alltså varit vittne till miraklet 62 gånger. För mig är det inte en fråga om att tro eller inte tro på miraklet. Jag vet att det är sant. I likhet med många andra kristna kan jag bekräfta att ljuset inte bränner."

Många gånger har jag hållit lågan under mitt skägg utan att det hänt något med det. År efter år har jag sett hur ljusen som de troende håller i händerna har tänts omedelbart och av sig själva och jag har hört många pilgrimer berätta om hur de har sett det blå ljuset sprida sig genom kyrkan. För mig är miraklet oändligt viktigt som påminnelse om vår Herres uppståndelse."

Att ljusfenomen inträffar i samband med Guds närvaro och viktiga frälsningshistoriska händelser finns det flera exempel på i Bibeln, t.ex Mose och den brinnande busken (2 Mos. 3) och Jesus uppe på förklaringsberget (Matt. 17:1–8).

Det är lätt att se de övernaturliga inslagen i dessa berättelser såsom något som bara hör dåtiden till. Men ljusundret i Jerusalem vid Påsk påminner oss om att Gud är en levande Gud som är närvarande och verkar också i vår tid. Också nu kan verkliga under ske. Också nu kan vi räkna med Gud.

"Jesus sade: –Jag är världens ljus.
Den som följer mig ska inte vandra
i mörkret utan ha livets ljus."
Joh. 8:12

Bild 3 – Kring det lilla gravkapellet står påskfirare med ljus som tänts med den heliga elden från den inre gravkammaren.

¹ Ett kaptiel i boken *Mirakler* av Niels Christian Hvidt, Cordia förlag 2003, handlar om ljusundret i Jerusalem, "The Holy Fire", och där återges bl.a patriarken Diodoros I:s upplevelse av händelserna i gravkapellet och citatet av metropolitens Basileios.

/ km Jan Haglund

"Sänd ditt ljus och din sanning! Låt dem leda mig,
låt dem föra mig till ditt heliga berg och till din boning,
så att jag får komma till Guds altare, till Gud, min glädje och
fröjd, och tacka dig till lyrans klang, Gud, min Gud."
Ps. 43:3–4

Inredningsnickerier för en ännu vackrare kyrka

Möbelsnickaren Lennart Åkeson kom för ett tag sedan till Församlingsrådet för Karlslunda/Mortorp med ett förslag på att använda gammal överbliven inredning från Mortorps kyrka till ett nytt bokskåp och ett tidningsställ. Församlingsrådet samtyckte till idén från Lennart, för givetvis är det bättre att återanvända de ursprungliga inventarierna så att fler får ta del av de vackra snickerier som nu förvaras på kyrkvinden.

Vi skulle alltså byta ut det nuvarande bokskåpet och tillverka ett bokskåp och tidningsställ utav gammal inredning. Dessa skulle gå i stil med övrig inredning i kyrkan. Detta skulle göra att bland annat kyrkkistan i vapenhuset kommer till sin rätt igen istället för att som idag vara en plats för placering av tidskrifter. Länsstyrelsen måste dock kontaktas i dylika ärenden vilket också gjordes och de godkände förslaget.

Tyvärr är det så, att de pengar som vi har i Pastoratet för inventarier inte räcker för att bekosta dessa inredningsdelar till Mortorps kyrka. Församlingsrådet vill ändå försöka förverkliga dessa förslag där man tar tillvara överbliven inredning från kyrkans senaste renovering.

Med Lennarts idé har vi en chans att få se de överblivna dörrarna mm igen i en ny typ av inredning. Några extra bänkdörrar finns att se längst ner i kyrkan vid kapphängaren och dessa kommer självfallet inte röras. Med hjälp av bidrag från församlingsbor är Församlingsrådets förhoppning att kunna förverkliga förslaget så att vi på sikt får en ännu vackrare och mer funktionell kyrka.

/ Gunhild Roskvist

Förbönslådan

Söndag 7 februari mottogs och välsignades den nya förbönslådan till Mortorps kyrka i mässan på "Mortorps kyrkas dag". Den är en gåva som tillverkats och skänkts av möbelsnickare Lennart Åkeson och Stefan Jonsson har målat den.

Förbönslådan kommer att stå längst ner i kyrkan på vänster sida bredvid det nuvarande bokbordet. I den kan man lägga ner lappar på vilka man skrivit olika saker/ personer man vill be för. Viker man lappen kommer det som skrivits inte att läsas upp i gudstjänstens förbön, men om man lämnar lappen ovikt kommer det att läsas upp.

Välkommen att ge en gåva

Den som vill kan skänka en gåva för att bidra till ett nytt bokskåp i Mortorps kyrka, sätt in gåvan på bg 771 – 4140 för Södermöre pastorat och ange "Mortorps kyrkas prydnade - bokskåp". Alla gåvor, små som stora, mottages tacksamt.

Intervju med vår nya ärkebiskop Antje Jackelén

Hur vill du vara som ärkebiskop? Vad vill du driva?

- Jag vill verka för en kyrka som utstrålar gudstjänstglädje. Det är i gudstjänsten kyrkans puls slår.

- Det är också viktigt med en stark diakoni, en prioritering på att dela tro och liv.

- Att finna nya former för undervisning i kristen tro,

- Sist men inte minst att föra en dialog både inomkyrkligt, ekumeniskt och interreligiöst med samhälle, politik, kultur och naturvetenskap.

Vad bär dig som kristen?

- Bön bär mig. Bönen är trons andning och ett sätt att umgås med Gud.

- Jag bärs av tilliten till att jag bottnar i nåden och kan skapa i världen. Vi lever av det vi får, mer än av det vi gör. Det är nåd. Att bottna är att mitt bland vågorna känna fast grund under fötterna.

- Som skapade medskapare bär vi ansvar för Guds älskade värld.

Några viktiga frågor för kyrkan i dag?

- Svenska kyrkan står för egna utmaningar när det gäller medlemstal, ekonomi och församlingarnas livskraft.

På sätt och vis är kyrkan alltid i kris och det är en grogrund för fortsatt utveckling.

- Å ena sidan är Svenska kyrkan ett trossamfund bland många andra i ett pluralistiskt samhälle.

- Å andra sidan är vi en av de största aktörerna i det svenska civilsamhället med ett uppdrag att bedriva en rikstäckande verksamhet. Med detta följer också en förväntan att finnas till hands vid kriser och katastrofer.

Hur kan du stärka arbetet på församlingsnivå?

- Vi behöver ett strategiskt församlingsarbete i samverkan med stiftet. Vi ska inte vara rädda för att söka nya arenor och mötesplatser.

- Jag tror också vi kan bli bättre på att sprida de goda exempel som finns runt om i landet.

- Sist men inte minst ska vi fokusera på dem som är på väg in i kyrkan och på dem som är villiga att engagera sig. En färsk undersökning visar att 10 procent av våra medlemmar, det vill säga så många som 700 000 är mycket villiga att engagera sig

ideellt i Svenska kyrkan. Ytterligare 1 miljon medlemmar säger sig "kanske" kunna tänka sig ett ideellt engagemang i kyrkan. Här finns alltså en kraftfull resurs som vi behöver bli bättre på att ta till vara.

/ Redaktör Maria Lundström, Lunds stift

Under höga valv

Söndag 21 februari firades temagudstjänsten "Under höga valv" i Karlslunda kyrka med församlingens båda körer, solisterna Niclas Åhman, tenor och Britt-Marie Ottosson, sopran samt Lilla Orkestern med Lajos Garlati som dirigent. Gudstjänsten innehöll 12 relativt nyskrivna psalmer av Jan Haglund, både text och musik, och de sjöngs tillsammans med alla gudstjänstfirarna som kommit dit. Mellan psalmerna lästes dels olika bibeltexter av kyrkvårdar, dels sammanfogande texter som knöt samman dem. Den röda tråden var Bibelns frälsningshistoria som skildrar Guds omsorg om sin skapelse och hur han griper in för att rädda och hjälpa mänskligheten. Även om psalmerna skrevs redan 2008, så var de förstås nya för de flesta som kom och deltog. Däremot kommer vi kanske att få höra dem mer framöver i vanliga gudstjänster och då kommer de att kännas igen.

Dagen som blev en vecka.. som blev ett ett år - kyrkans år

Allting började med en söndag. Inte vilken söndag som helst. Utan den söndag som Jesus uppstod på. Uppståndelsen, segern över döden, kom man att fira tidigt varje söndag i den första kristna församlingen i Jerusalem med omnejd. I bibelns sista bok, Uppenbarelseboken, kan vi se hur Johannes kallar den för "Herrens dag" (Upp.1:10).

Judarna firade ju annars lördagen som sin sabbatsdag. Det knöt an till skapelseberättelsen och hur Gud vilade på den sjunde dagen. Sjutalet var viktigt, liksom veckan som en Guds goda tanke för oss människor. Men i den tidiga kyrkan var söndagen första dagen i den nya veckan. När Gud väljer att låta livet segra över döden en söndag så markerar han också att nu börjar något nytt. Något nytt som blev väldigt viktigt för den tidiga kyrkan att fira.

Eftersom söndagen var en arbetsdag fick man gå upp redan i gryningen för att fira denna dag som en uppståndelsedag. Innan solen gått upp samlades man i Jerusalems utkanter för att vända sina blickar mot olivberget där i öster. När solen väl gick upp så blev det till en symbol för hur Kristus besegrat det mörkaste mörker och nu ville möta oss med det eviga livets ljus. Det är därför vi fortfarande har kvar seden att låta alla kyrkor vara vända mot öster och soluppgångens riktning.

Veckan och de 40 dagarna

Söndagen var ju den stora segerns dag. Då var det förbjudet att fasta. Istället skulle man då glädjas och känna av segerfesten. Men ganska omedelbart markerade man hur livet snabbt kunde växla och att det gällde att alltid vara beredd. Fastan på Jesu dödsdag, fredagen, blev naturlig och viktig för koncentrationen på livets allvar och utsatthet. Likaså dagen för förråderiet och förnekelsen. Det viktigaste i fastan var inte att avstå en del av maten utan mer koncentrationen på bön och stillhet.

Jesus var här själv det goda exemplet. Innan han började sin gärning ägnade han sig åt hela 40 dagars fasta i öknen. Det var Anden som förde honom dit, berättar evangelisten Matteus, men där mötte han också djävulen, som på allt sätt försökte locka honom att svika det väldiga uppdrag som låg framför honom. Nu skulle det avgörande slaget stå mellan ont och gott, ljus och mörker. Tidigt kom fastan att omfatta inte bara delar av

veckan, utan alla de 40 dagarna innan påsk. Söndagarna räknades bort eftersom det då inte var tillåtet att fasta. Innan man gick in i fastan var det också tillåtet att festa och lägga på lite extra på tallriken för att klara de 40 dagarnas fasta. Det är den här portalen in mot fastan som vi kallar Fastlagen, efter tyskans vastelavent, fasteafton.

Fastlagen började under medeltiden med Fastlagssöndagen. Sedan följdes den av fläskmåndagen och fettisdagen innan askonsdagen bröt in. På askonsdagen kläddes botgörarna i säck och aska. Nu började också en intensiv undervisningsperiod för alla dopkandidater, som skulle döpas under påsknatten. Fastetidens texter och teman vittnar om att det liv som väntade den nydöpte inte målades ut som en dans på rosor. Det handlar om prövningar och en tro som får kämpa hårt, om man väljer att klä sig i Kristusdräkten och markera på det sättet sin vilja att leva i Kristi efterföljd. Och under de tre första århundradena fick väldigt många lämna det här livet som martyrer.

40 dagar efter påsk kom himmelfärden

Det verkar som att Gud valt också 40-talet som ett heligt tal. Under hela 40 år fick Israels folk vandra genom öknen innan de nådde fram till det förlovade landet.

Under 40 dagar vandrade Jesus också tillsammans med lärjungarna efter uppståndelsen. Inte så att han vandrade med dem hela tiden, men punktuellt visade han sin närhet och vilja att vara med dem på ett nytt sätt. Oftast skedde det på en söndag. Det handlade om Emmausvandringen eller mötet i salen på övre våningen. Eller på stranden till Genesaret. Som uppstånden var han nu oberoende av tidens och rummets begränsningar.

På himmelfärdsberget lovar han inte bara lärjungarna då, utan i alla tider:

-Jag är med er alla dagar till tidens slut
- där två eller tre är samlade i mitt namn, där är jag mitt ibland dem.

Därför fortsätter vi glatt att samlas varje söndag på ständigt nya platser och i nya tider. Vi vet att han på ett hemlighetsfullt sätt är nära för att möta oss med det livets bröd som vi behöver för vår vandring genom livet till Livet med stort L.

Och året om firar vi påskens stora händelse varje söndag. Fastetidens förberedelsetid bär vi lila liturgisk färg. Under festen den vita och efterfirningstidens färg är grönt. Då ska vi

växa i det stora som helgen gett oss. På samma sätt har kyrkoåret byggts upp kring julen och så småningom växte hela kyrkoåret fram som ett pedagogiskt sätt att levandegöra vandringen med Jesus.

Se vi går upp till Jerusalem..

Så sjunger vi under fastetiden. Men egentligen handlar ju hela livsvandringen om detta. Det är ju för vår skull som Jesus gick upp till Jerusalem för att lida och dö.

Också vi måste dö. I vår dödsannons ska det en gång stå ett kors över vår sista levnadsgång. Men korset är inte främst ett dödens tecken utan ett hoppets tecken. Bredvid korset finns stjärnan, som ett tecken inte bara på födelsen till det här livet utan också som en påminnelse om vad Jesus säger i Uppenbarelseboken. Där kallar han sig för morgonstjärnan. Stjärnan som bådär den nya dagen, det nya livet. "Se jag gör allting nytt", säger han. Den magnifika hälsningen tar vi med oss in i årets fasta och påskfirande.

Eller varför inte Martin Lönnebos Kyriebön:
Du evigt strålande morgonsol, ge oss mod och kärlek. Du levande väg till livet, ge oss tro och vishet. Du öppna port till salighet, ge oss hopp och lycka.

God helg önskar prästvikarien i Södermøre,
/ Bengt-Olof Roos

Den sjuarmade ljustaken som fanns i Jerusalems tempel.

Pilgrim

(Latin peregrinus, "främling") Det är en person som gör en resa, en valfärd till en helig plats. Det användes särskilda vägar för pilgrimsfärden vilka band samman olika heliga platser med hemorten. Dessa kallas pilgrimsleder även idag.

Pilgrimsväsendet och valfärderna har minst fyra orsaker för ett genomförande.

1. När man tillmätte särskild betydelse åt åtanke av heliga, bortgångna människor och deras kvarlevor, relikier.
2. Det är påbjudna valfärder, resor. Sådana möter oss redan i antiken, bland annat som botgöring. Resan som bot för synder eller annat blev t.ex. valfärden till Jerusalem i medeltiden. Den blev betraktad nästan som religionsplikt.
3. De två övriga har en annan karaktär på pilgrimsfärden när pilgrimen varken söker en undergörande sak, relik eller plats, eller fullgör ett påbud.
4. Av pietet företas valfärden till orter, som helgats genom personer och tilldragelser i religionens historia.
4. För kristen andlig uppbyggnad och fördjupning i sin tro.

De viktigaste pilgrimsmålen inom kristendomen är Jerusalem med uppståndelsekyrkan, Santiago de Compostela i Spanien, där aposteln Jakob ligger begravnen och Rom, där apostlarna Petrus och Paulus ligger begravda.

I Norden är Nidarosdomen i Trondheim, där Olav den helige ligger begravnen, det viktigaste målet.

Under medeltiden var det svenska folket flitiga besökare även till helgedomar vigda åt svenska helgon. Några exempel på helgon man valfärdade till är Erik den helige i Uppsala, Torgils i Kumla, Karlung i Roslagen, heliga Birgittas kloster i Vadstena och givetvis helige Sigfrid relikier i Växjö.

/ vid pennan Ove Carlsson

Här vid denna obelisk på ett upp och nedvänt kors avrättades Petrus.

Vår Pilgrimsresa till Rom

I form av en utbildning och andlig uppbyggelse åkte prästerna Lars och Ove iväg till Rom i november 2015. Med sig hade de tre förtroendevalda vilka var Tina, Mona och Kenneth. Oves uppgift var att berätta om och visa de sju olika viktiga platserna för en kristen pilgrim. På hemmaplan möttes vi vid tre tillfällen där Ove visade bilder från pilgrimsplatserna och gav en förberedelse till vad som skulle komma att upplevas.

Tidig tisdagsmorgon lämnade vi Kalmar med bil för att flyga till Rom från Köpenhamn. Vid kl. 18 samma dag stod vi utanför fängelset där Paulus och Petrus satt i husarrest.

Här inne satt Petrus och Paulus i husarrest mellan åren 62-67. Här var även Lukas, Markus, Matteus på besök. Flera av deras brev och delar av evangelierna är författade här inne. Slutligen fördes de ut och avrättades på två skilda platser.

Härifrån såg vi över hela antika Forum Romanum, Curian där den Romerska senaten höll sina rådslag. Alla insåg att flera av våra nytestamentliga böcker är skrivna av Petrus, Paulus, Lukas och Markus ett tiotal meter från Roms elitens kärna. Eftertanke och aftonbön, sedan en längre kvällspromenad där vi såg delar av antika Rom. Slutligen kom vi i säng runt kl. 23.

Onsdag kl. 07 gick reveljen för frukost och kl. 8.30 stod vi och höll morgonbön där troligtvis den första kristna familjen bodde, en gladiatorfamilj av afrikansk börd. Vi upplevde delvis, 6 meter under mark, Roms och kristenhetens äldsta kyrka, S:t Clemenskyrkan. Clemens var lärjunge och prästvigd av Petrus.

Clemens verkade som påve mellan åren 91-101. En kortare smörgås till lunch och sedan fortsatte vandringen till Scala Santa, den heliga trappan. Utbildningen tog en rejäl fart när gruppen insåg att de stod vid den trappa som Jesus stod på när Pontus Pilatus dömde honom till döden. På den trappa när folket skrek "korsfäst, korsfäst".

Trappan (Scala Santa) som Jesus stod och folket skrek "korsfäst, korsfäst". Här på dömdes han till döden av Pontus Pilatus. På denna trappa här i Rom kröp Martin Luther under sin pilgrimsfärd och skapade en av Reformationens 3 grundpelare, Sola fide, vilket betyder (genom) "tron Allena".

Här var Martin Luther pilgrim och krypandes upp utmed dessa 28 trappsteg bad Luther en ny bön på varje trappsteg. Här la han grunden till en av grundpelarna för reformationen nämligen uttrycket Sola fide - "genom tron allena". Väl uppe stod vi inför det allra heligaste rummet vilket har den äldsta ikonbilden av Jesus Kristus och är västvärldens första biskopskyrka, en gåva av kejsare Konstantin den store.

PILGRIMSRESA TILL ROM

Efter enskild bön gick vi vidare in till San Giovanni in laterano , heliga Johanneskyrkan på laterano. Vi var framme vid pilgrimsresans första delmål, nämligen vid relikerna av Petrus och Paulus huvud vilka är bevarade i högaltarets baldakin.

Här här Petrus grav och ett av pilgrimens slut-/ delmål.

Paulus gravplats.

Bevarat är Paulus yttre kistlock genom vilken pilgrimmen kan känna på originalsarkofagen.

De äldsta kyrkorna har ett baptisterium, ett särskilt rum, ett hus för dop. Denna heliga lokal bör helst vara rund eller åttakantig med en basäng i mitten där dopet sker genom att hela människan doppas. Vi gick som det bör till Roms äldsta baptisterium som är Johanneskyrkans doplokal. Här påstår traditionen att Konstantin den store blev döpt. Den mer troliga sanningen är att han blev döpt i sin säng på sin dödsbädd.

Nästa delmål för pilgrimsresan var Santa Maria Maggiore. Här skedde ett under vilket botade hela staden Rom från pesten på 400 -talet. Platsen är helgad den heliga jungfrun Maria. En långsam vandring startades mot hotellet vilket innehöll samtal över alla dagens upplevelser.

Plötsligt namne med sig själv upptäcker han Roms absolut äldsta kyrkobyggnad. Här byggdes kort efter år 258 ett kristet gravkapell över martyren Sankt Lars, Laurentius. Här blev en basilika byggd år 330 med namnet San Lorenzo in Panisperna.

Fyra dagar senare insåg gruppen att en pilgrimsresa till Rom skall erbjudas till fler hemma i våra församlingar för utbildning och kristen trosuppbyggelse.

San Paolo kyrkan fuori le Mura där Paulus begravdes.

Pilgrimsresan till Rom, forts.

Avrättningen av Paulus.

På denna kolumn, den lilla pelaren i hörnan högs Paulus huvud av. Tre gånger föll huvudet och är ännu idag tre vattenkällor. Platsen heter därför Tre Fontana.

/ Vid pennan, Ove Carlsson församlings- och pilgrimspräst!

Invigning Hagby kyrka

Söndag 22 maj
Mer info se separat annons

Varmt tack!

Varmt tack för alla gåvor, små som stora, från privatpersoner, föreningar, skolklasser och företag, liksom kyrkor och församlingar med syföreningar och arbetskreter, som vi har fått inför och under julhelgen.

Dessa gåvor gör det möjligt för fler människor som lever i en utsatt situation i Kalmar med omnejd att besöka våra verksamheter. Julafton firade vi tillsammans med drygt 100 personer och givetvis kom tomten på besök. Vi har också kunnat hälsa de flyktingar som kommit till Kalmar välkomna med kläder, leksaker, gemenskap och undervisning i svenska.

Vi behövs och vi behöver varandra. Tillsammans gör vi skillnad! PG/Swish 90 11 38- 8

KONTAKT

Besöks- och postadress

Prästvägen 1
388 32 Ljungbyholm

Webbsida

www.sodermore.se

Besökstider

Måndag - torsdag
09:00 - 16:00

Epostadress

sodermore.pastorat@svenskakyrkan.se

Telefonnummer

Expedition

Måndag, onsdag, torsdag
09:00 - 12:00

Tisdag

13:00 - 16:00
0480 - 77 04 00

Kyrkoherde Lars Graaf

0480 - 77 04 01

Komminister Jakob Fotland Axén

Ljungby, Trekanten
0480 - 77 04 11

Komminister Jan Haglund

Karlslunda - Mortorp
0480 - 77 04 21

Komminister Ove Carlsson

Arby - Hagby, Halltorp - Voxtorp
0480 - 77 04 31

Komminister Emmerly Hidling

Ljungby, Ljungbyholm
0480 - 77 04 41

Diakon Lisbeth Westergren

Södermöre pastorat
0480 - 770 402

För övriga medarbetare; se webbsidan

Ansvarig utgivare

Lars Graaf